

Sygn. akt *XVII AmE 28/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 30 grudnia 2016 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 28/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2016 roku Nr (...) - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 5 i ust. 5 oraz art. 33 ust.9 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1164), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy – (...) Sp. z o.o. w P., orzekł:

1. że przedsiębiorca ten naruszył art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, że nie zapewnił w 2014 r. minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedanych lub zbytych w innej formie lub zużytych przez niego na potrzeby własne,

2. w związku ze stwierdzeniem naruszenia, o którym mowa w pkt 1, wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 30405 zł.

Od niniejszej Decyzji odwołanie wniósł Przedsiębiorca – (...) sp. z o.o. w P., zaskarżając Decyzję w całości wnosząc o jej uchylenie w całości.

Skarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy z dnia 25 sierpnia 2016 r. o biokomponentach i biopaliwach w zw. z art. 23 tej ustawy poprzez bezpodstawne przyjęcie, że Spółka jest podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Na rozprawie pozwany podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jest przedsiębiorcą, który w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 1 października 2014 roku posiadał koncesje na obrót paliwami ciekłymi. (dowód: k. 20-24 akt adm.)

(...) w 2014 roku dokonał zakupu oleju napędowego (EN 590 max 10 ppm) w ilości 61872 litry jako pośrednik. Towar został dostarczony na skład podatkowy innego przedsiębiorcy. (dowód: k. 26-45 akt adm.)

(...) w 2014 roku nie zapewnił udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedanych lub zbytych w innej formie lub zużytych przez niego na potrzeby własne. (bezsporne)

Przedsiębiorca uzyskał w roku 2014 przychody z działalności koncesjonowanej w wysokości(...) zł.(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których prawdziwości ani treści strony nie kwestionowały.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Spór w przedmiotowej sprawie pomiędzy przedsiębiorcą a Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki dotyczył tego, czy powód był podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na to pytanie stwierdzić należy, że skarżona decyzja została wydana prawidłowo, a w przypadku odpowiedzi negatywnej decyzja powinna zostać uchylona.

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 roku o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (tekst jednolity z 2018 roku, Dz. U. z 2018 r, poz. 1344) określił w art. 2 ust. 1 pkt 24 definicję Narodowego Celu Wskaźnikowego jako minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych zużytych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości opałowej. Pkt 25 definiuje zaś podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jako każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium R., wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium R. lub zużywa na potrzeby własne na tym terytorium.

Zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wskazuje, że Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku co najmniej minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne. Narodowy Cel Wskaźnikowy zgodnie z

treścią art. 23 ust. 2 ustawy został ustalony na rok 2014 w wysokości 7,10%. Powyższe przepisy zostały zacytowane w brzmieniu obowiązującym w dacie wydawania decyzji.

Powód podnosił w trakcie postępowania administracyjnego i w odwołaniu, że nie jest przedsiębiorcą, do którego ma zastosowanie Narodowy Cel Wskaźnikowy, bowiem w żadnym momencie nie wszedł w posiadanie oleju napędowego, co nakładałoby na niego obowiązki wynikające z Narodowego Celu Wskaźnikowego, nie organizował jego transportu, a był jedynie pośrednikiem fakturującym towar. Rola Spółki sprowadzała się do pośrednictwa w zawarciu sprzedaży pomiędzy dwoma innymi przedsiębiorcami.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nabycie wewnątrzspółnotowe to przemieszczenie paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia na terytorium R. z pozostałej części obszaru celnego Wspólnoty Europejskiej. Z treści tego przepisu oraz definicji wyżej przytoczonych wynika, że dla przypisania statusu podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy istotne jest uzyskanie własności paliwa ciekłego lub biopaliwa w drodze wytworzenia, importu lub też nabycia wewnątrzspółnotowego. Zgodzić się należy z pozwanym, że żaden z przytoczonych przepisów nie wiąże Narodowego Celu Wskaźnikowego z fizycznym władztwem nad towarem, na co nacisk w pismach procesowych kładzie powód. Z ustawy nie wynika, aby nabycie wewnątrzspółnotowe było związane z fizycznym przemieszczeniem paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego przez granicę, ale czynnościami prawnymi związanymi z tym, że przedsiębiorca nabywa własność paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, a następnie następuje przemieszczenie tego towaru na terytorium P.. Jak wyżej wskazano przewóz nie musiał być realizowany bezpośrednio przez powoda, nie musiał on też wejść w fizyczne posiadanie towaru.

Powyższe, zdaniem Sądu, który w pełni podziela stanowisko pozwanego, oznacza, że nabycie wewnątrzspółnotowe paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stanowi zawarcie umowy sprzedaży, w wyniku której towar został wprowadzony na terytorium P. także przez podmiot trzeci. Tym samym tego typu nabywcą jest też pośrednik fakturujący towar. We wszystkich fakturach przedstawionych w postępowaniu administracyjnym powód albo figuruje jako nabywca albo jako sprzedawca oleju napędowego. Niewątpliwie powód nabył własność oleju napędowego, a następnie odsprzedał go na terenie P.. Powód nie przedstawił żadnego dowodu, aby nie nastąpiło nabycie i odsprzedaż przedmiotowego towaru. Nie ma przy tym znaczenia czy sprzedaż paliw ciekłych jest dominującym przedmiotem działalności powoda, czy też jedynie dodatkowym. Powód nie zaprzeczył oświadczeniu pozwanego, że w odniesieniu do 2013 roku dokonał analogicznej transakcji, jak opisana w skarżonej decyzji i zadeklarował się jako podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że powód dokonał transakcji, która spowodowała, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest podmiotem, który zrealizował w 2014 roku Narodowy Cel Wskaźnikowy. Powód nie uczynił zadość obowiązkowi przewidzianemu w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Sąd zaistniały przesłanki do wymierzenia na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 5 i ust. 5 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przedsiębiorcy kary.

Zdaniem Sądu wymierzona Spółce kara została wymierzona w prawidłowej wysokości. Ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zawiera w art. 33 ust. 1 pkt 5 wzór obliczenia kary. Prezes URE dokonał prawidłowego podstawienia danych do wzoru, a powód nie podniósł w tym zakresie żadnych zarzutów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu w niniejszej sprawie.

SSO Dariusz Dąbrowski